
POCECHOWAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet pocechowali się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. pocechować.

Oznaczyć się cechą, znakiem odróżniającym (o wielu): Tąmże ten święty Prorok wypisuię łpołob y kłtałty onych fáleznych náuczycielow/ onych kápłanow/ iáko łie dla tego pocechowáli/ łby y brody łobie pogolili/ áby pożytki á ofiáry z onych bálwánow bráli *RejPos* [226].

Formacje współrdzenne cf 1.CECHOWAĆ.

EW, (JDok)